Τι είναι απεργία

Αναζητούμε μάταια στην πρόσφατη μνήμη μας έστω μία απεργία που να είναι τόσο σημαντική όσο αυτή που ξέσπασε στις προβλήτες του Λονδίνου και συνεχίζεται ακόμη.

Υπήρξαν και άλλες απεργίες, πολλές και πιο βίαιες. Ωστόσο, καμία δεν έφερε τη νοηματοδότηση της επαναστατικής σοσιαλιστικής ιδέας.

Καταρχήν, το σοσιαλιστικό κίνημα γεννήθηκε μέσα σε ένα περιβάλλον καλύτερα αμειβόμενων κλαδικών επαγγελμάτων και συγκέντρωσε την ελίτ των εργατών, που πάντα υποτιμούν τα ανειδίκευτα επαγγέλματα (όπως αυτό των λιμενεργατών). Οι προλετάριοι αρέσκονται στο να αναφέρονται σε αυτούς ως «μάζα χωρίς [ταξική] συνείδηση, ανίκανη να οργανωθεί, εξαθλιωμένη από τη φτώχια».

Εμείς γνωρίζουμε ότι είμαστε αντίθετοι με αυτήν την άποψη. Και τώρα αυτοί οι λιμενεργάτες, που δεν μπορούν να μετέχουν στις σοσιαλιστικές συναντήσεις ούτε να διαβάσουν τα κείμενά μας, που όμως βιώνουν την καταπίεση και τη μισούν πιο αυθεντικά από τους καλοδιαβασμένους εργάτες, έρχονται να επιβεβαιώσουν την ουσία της ιδέας αυτών που γνωρίζουν το λαό και τον σέβονται.

Απόλυτη αλληλεγγύη κυριαρχεί ανάμεσα στους λιμενεργάτες. Και για αυτούς, το να απεργήσουν είναι πολύ πιο δύσκολο, σε σχέση με τους μηχανικούς ή τους ξυλουργούς.

Το μόνο που χρειάστηκε ήταν ο Tillet, ένας πολύ νέος άνδρας και ασθενικός, να αφιερωθεί για δύο χρόνια και να εργαστεί για την απαρχή της οργάνωσης ανάμεσα στους λιμενεργάτες — την ίδια στιγμή που οι σοσιαλιστές αμφισβητούσαν ότι θα μπορούσε να τα καταφέρει — μέχρι τη στιγμή που χιλιάδες κλάδοι των εργατών που σχετίζονται με τη φόρτωση των πλοίων, σταμάτησαν τη δουλειά, επιδεικνύοντας συγκινητική αλληλεγγύη.

Γνώριζαν καλά ότι για αυτούς η απεργία είναι συνώνυμη της πείνας? αλλά δεν δίστασαν.

Και ήταν μια πείνα απόλυτης φρίκης. Είναι απαίσιο να βλέπει κανείς εξαθλιωμένους άνδρες, ήδη εξαντλημένους από την έλλειψη φαγητού, να σέρνουν τα πόδια τους μετά από μια πορεία 20 χλμ. στο Hyde Park και πίσω, να καταρρέουν, να λιποθυμούν στις πόρτες φθηνών εστιατορίων, όπου σπρώχνονται πλήθη για να λάβουν κουπόνια και σούπα.

...

Μια απίστευτη οργάνωση, αυθόρμητη γεννήθηκε από τα σπάργανα αυτών των ανειδίκευτων εργατών, που συχνά αποκαλούνται υποτιμητικά ως «κοπάδι» ακόμα και από τους σοσιαλιστές.

Εκατοντάδες φυλλάδια μοιράζονταν καθημερινά. Ποσά από 10 έως 30.000 φράγκα συγκεντρώθηκαν σε βοήθεια — το μεγαλύτερο μέρος σε πένες προερχόμενες από εράνους — καταμετρήθηκαν και διανεμήθηκαν. Αυτοσχέδια εστιατόρια στήθηκαν και γέμισαν με φαγητό και άλλα. Και εκτός από τους Tillet, Burns, Mann και Champion, που ήταν ήδη έμπειροι — όλα οργανώθηκαν από τους λιμενεργάτες που πολύ απλά προσήλθαν να βοηθήσουν. Μια μεγάλη οργάνωση, απόλυτα αυθόρμητη.

Είναι μια εικόνα αυτοοργάνωσης κατά την Επανάσταση, μόνο που είναι καλύτερη καθώς είναι ως επί το πλείστων ακηδεμόνευτη.

Περιττό να αναφέρουμε, ότι αν αυτή η μάζα των 150.000 απεργών δεν αισθανόταν ότι η Μπουρζουαζία τώρα είναι ενωμένη και δυνατή, δεν θα εναντιωνόταν ενωμένη σαν μια γροθιά ενάντια στον πλούτο του West-End. Μόνο και μόνο οι συζητήσεις των ομάδων στο δρόμο το δηλώνει απερίφραστα.

Ωστόσο η απεργία έχει ακόμα μεγαλύτερη επιρροή.

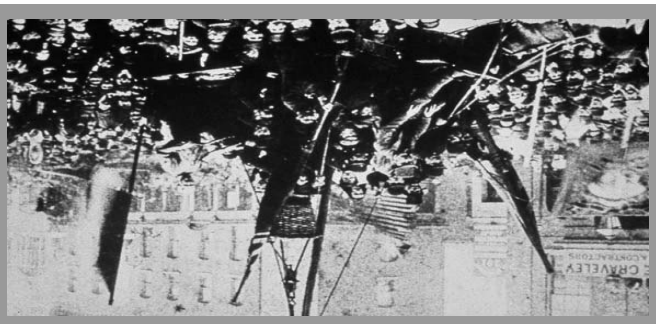

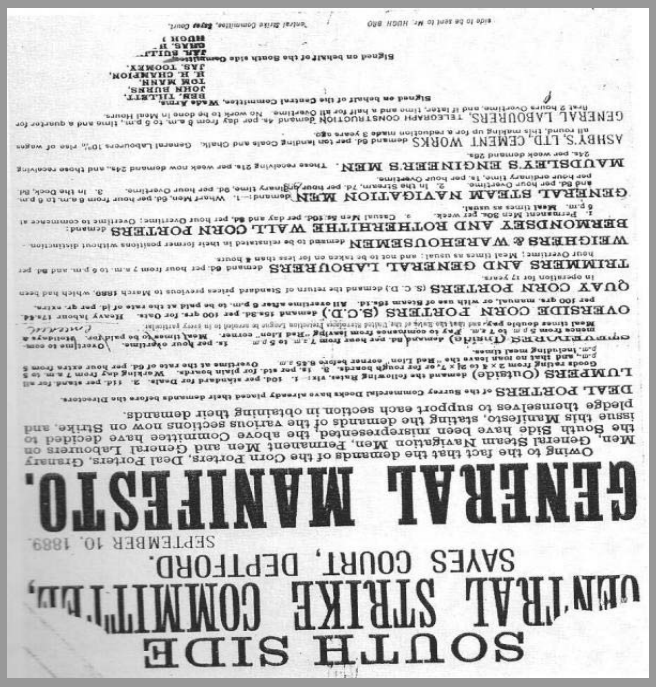

SOUTH SIDE
CENTRAL STRIKE COMMITTEE,
SAVES COURT, DEPTFORD.
SEPTEMBER 10, 1889.

GENERAL MANIFESTO.

Owing to the fact that the demands of the Corn Porters, Deal Porters, Granary Men, General Steam Navigation Men, Permanent Men and General Labourers on the South Side have been misrepresented, the above Committee have decided to issue this Manifesto, stating the demands of the various sections now on Strike, and pledge themselves to support each section in obtaining their demands.

DEAL PORTERS of the Surrey Commercial Docks have already placed their demands before the Directors.

LUMPERS (Outside) demand the following Rates, viz.: 1. 10d. per sack/bag for Deals. 2. 11d. per sack/bag for all Goods trading from 3 × 6 to 3 × 7 or for rough boards. 3. 1s. per std. for plain boards. Working day from 7 a.m. to 5 p.m., and that no job leave the "Bed Lion" corner before 5.55 p.m. Overtime at the rate of 6d. per hour extra from 5 p.m. Including meal times.

CORN PORTERS (Granary) demand a rise from 1s. 6d. per hour to 1s. 8d. per hour. Overtime to commence from 5 p.m. to 7 a.m. Pay to continue from landing until delivery is complete. Meal time to be paid for. Meal times to be as follows: 12 to 1 p.m. Overtime double pay for all hours in the third watch. Lumpers to support Corn Porters.

OVERSIDE CORN PORTERS (S.C.D.) demand 1s. 8d. per 100 qrs. for Oats. Heavy labour 1s. 4d. per 100 qrs. manual, or with use of Steam tackle. All overtime after 6 p.m. to be paid at the rate of 1d. per qr. extra.

QUAY CORN PORTERS (S. C. D.) demand the return of Standard prices previous to March 1886, which had been in operation for 17 years.

TRIMMERS AND GENERAL LABOURERS demand 6d. per hour from 7 a.m. to 6 p.m. and 8d. per hour Overtime. Meal times as usual; and not to be taken on the last hour & hours.

WEIGHERS & WAREHOUSEMEN demand to be reinstated in their former positions without distinction.

BERMONDSEY AND ROTHERHITHE WALL CORN PORTERS demand:
1. Permanent Men 30s. per week. 2. Casual Men 4s. 6d. per day and 6d. per hour Overtime; Overtime to commence at 6 p.m. Meal times as usual.

GENERAL STEAM NAVIGATION MEN demand:—1. Wharf Men, 6d. per hour from 6 a.m. to 6 p.m. and 8d. per hour Overtime. 2. In the Stream, 7d. per hour Ordinary time, 9d. per hour Overtime. 3. In the Dock, 8d. per hour ordinary time, 1s. per hour Overtime.

MAUDSLEY'S ENGINEERS MEN. Those receiving 27s. per week demand 30s., and those receiving 25s. per week demand 28s.

ASHBY'S LTD. CEMENT WORKS demand 6d. per ton loading Coals and Chalk. General Labourers 18d. rise of wages all round, this making up for a reduction made 3 years ago.

GENERAL LABOURERS. TELEGRAPH CONSTRUCTION demand 4s. per day from 8 a.m. to 5 p.m. 1/10 and a quarter for first 2 hours Overtime, and 1d. extra 1/10 and a half for all Overtime. No work to be done in bad weather.

Signed on behalf of the Central Committee, Wade Arms, Ben Tillett, John Burns, Tom Mann, H. H. Champion, Jas. Toomey, Jas. Sutt, Geo. Ebbs.

Signed on behalf of the South side Committee, Sam Dart.

Send to be sent to Mr. Hugh Bro, Secretary Strike Committee, Isle of Dogs.

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑ
(1889)

ΚΡΟΠΟΤΚΙΝ

Μεταφράζουμε ένα κείμενο του Kropotkin για τη μεγάλη απεργία των Λονδρέζων λιμενεργατών. Ο Kropotkin το 1889 θέτει ζητήματα για τη γενική απεργία και το επαναστατικό υποκείμενο, που έχει τη δική του σημασία και συμβολή 1 ½ σχεδόν αιώνα μετά, σε μια περίοδο ανηλεούς ταξικού πολέμου.

Λίγα λόγια για την απεργία:

Οι εργάτες στις προβλήτες του Λονδίνου, εμπορικού κέντρου ήταν ανειδίκευτοι, κακοπληρωμένοι, και αντιμετώπιζαν συνεχώς κινδύνους και φυσικά άθλιες συνθήκες εργασίας. Ως ανειδίκευτοι εργάτες δεν ήταν οργανωμένοι, καθώς ο συντεχνιακός συνδικαλισμός ηγεμόνευε τους εργατικούς αγώνες. Στις προβλήτες του Λονδίνου μόνο οι εξειδικευμένοι εργάτες, όπως οι ξυλουργοί, ήταν οργανωμένοι. Εξάλλου, οι λιμενεργάτες, δεν είχαν σταθερή εργασία, αλλά επιλέγονταν καθημερινά για την φορτοεκφόρτωση όταν έφτανε πλοίο, και αυτό γιατί τα αφεντικά δεν αναγνώριζαν δικαιώματα στους εργάτες, ούτε και ήθελαν να τους πληρώνουν όταν δεν είχε δουλειά.

Το 1888 η αυθόρμητη και επιτυχημένη απεργία των γυναικών που εργάζονταν στα σπίρτα στο εργοστάσιο Bryant & May, αποτέλεσε τη σπίθα για τους ανειδίκευτους εργάτες που άρχισαν δειλά δειλά να οργανώνονται. Η σπίθα έγινε φωτιά, όταν ξέσπασε η μεγάλη απεργία στις 14 Αυγούστου 1889 στις προβλήτες του Λονδίνου, και κατέληξε στη νίκη των απεργών.

Οι ανειδίκευτοι εργάτες φρόντισαν ο αγώνας τους να γίνει γνωστός σε κάθε άκρη του Λονδίνου και της Αγγλίας, διαχέοντας την απεργία σε άλλους ανειδίκευτους επίσης κλάδους εργασίας στα λιμάνια. Πικετοφορίες και πορείες ήταν μερικές από τις πρακτικές τους. Σύντομα, η απεργία έλαβε τον χαρακτήρα της γενικής απεργίας παραλύοντας το Λονδίνο, αναγκάζοντας τους διαχειριστές των προβλητών να υποχωρήσουν στα αιτήματα των εργατών για σταθερούς μισθούς και bonus γρήγορης φορτοεκφόρτωσης.

Η νίκη αυτή αποτέλεσε σταθμό για το βρετανικό εργατικό κίνημα: έδεσε τη βάση για τη δημιουργία ισχυρών συνδικάτων με την ειρωνή ανειδίκευτων εργατών, διαρρηγνύοντας του συντεχνιακό συνδικαλισμό. Η νίκη όμως ήταν μεγαλύτερη γιατί έδωσε το μήνυμα σε όλους τους ανειδίκευτους εργάτες της Αγγλίας να πιστέψουν ότι οργανωμένοι μπορούν να κατακτήσουν τα δικαιώματά τους. Τα νούμερα μιλούν από μόνα τους: το 1988 750.000 ήταν οι εγγεγραμμένοι σε συνδικάτα, — φυσικά και λόγω της υποτίμησης της ανειδίκευτης εργασίας-. Το 1892 έφτασαν όμως το 1.5 εκατομμύριο μέλη.

Πηγή: http://www.portcities.org.uk/

Ακολουθεί το άρθρο του Kropotkin από το Revolution Sociale μετάφραση blackgcat — omnia sunt communia

Kropotkin: Αυτή είναι απεργία (1889)

Η απεργία των λουδρέζων λιμενεργατών

Του Αύγουστο του 1889, οι λιμενεργάτες του Λονδίνου κατέβηκαν σε απεργία. Ο αναρχοκομμουνιστής Peter Kropotkin, αναγνώριζε τη σημασία του γεγονότος, και δημοσίευσε το παρακάτω άρθρο στο Ζεντέμβριο του 1889. Όπως τονίζει ο Kropotkin, οι λιμενεργάτες ήταν οι ανειδίκευτοι εργάτες που οι μαρξιστές και άλλοι σοσιαλιστές της εποχής, θεωρούσαν απίθανο να ενστερνιστούν τον σοσιαλισμό, σε αντίθεση με τους βιομηχανικούς εργάτες που «ενώνονται» υπό το σύστημα της μαζικής παραγωγής. Οι αναρχικοί, αντίθετα, θεωρούσαν όλους τους κατασπιεσμένους και εκμετταλλευόμενους ως επαναστατικό υποκείμενο, συμπεριλαμβανομένων των ανειδίκευτων εργατών, των αγροτών αλλά ακόμα και του λούμπεν προλετариάτου, των αστέγων και των ανέργων. Ο Kropotkin υποστηρίζει ότι, οι αναρχικοί θα μπορούσαν να πετύχουν πολλά περισσότερα αν συνεργάζονταν με αυτές τις κατηγορίες εργατών και οργάνωναν μια γενική απεργία ενάντια στον καπιταλισμό και το κράτος.

Επιβεβαιώνει τη δύναμη της οργάνωσης της μάζας των 150.000 ανδρών από κάθε γωνιά της Αγγλίας, που δεν γνωρίζουν ο ένας τον άλλον, πολύ φτωχοί για να είναι σφαιρεμένοι σοσιαλιστές. Ταυτόχρονα, αποδεικνύει με έναν τρόπο που προκαλεί αναρπιχίλα στην μπουρζουαζία, το πόσο ένα μεγάλο αστικό κέντρο τελεί υπό το έλεος 200-300 χιλιάδων εργατών.

Όλη η εμπορική δραστηριότητα της Αγγλίας έχει ήδη διαταραχθεί από την απεργία. Η γέφυρα του Λονδίνου, ένα παγκόσμια εμπορικό κέντρο, έχει αιγόδει. Τα πλοία που έχουν από όλον τον κόσμο, τρέπονται σε φυγή σαν να προκειται για μια πόλη δηλητηριασμένη, και κατευθύνονται σε άλλα λιμάνια της Αγγλίας. Εμπορεύματα — βουνό — από ψωμί κρέας, φρούτα, φαγητά όλων των ειδών, έχουν παγιδευτεί στα πλοία φορτώνονται από στρατιώτες. Το σιτάρι δεν φτάνει στα μαγαζιά που φρουρούνται από στρατιώτες. Και εάν οι έμποροι κάρβουνου δεν διάζολνται να αδειάζουν κάθε μέρα. Και εάν οι εμποροι κάρβουνου δεν διάζολνται να ικανοποιήσουν ό,τι ζήτησαν οι μετταφορείς του, τότε το λουβίνο θα είχε μείνει χωρίς καύσιμο για τη φωτογώνση των εκατομμυρίων σπιτιών. Θα είχε βυθιστεί στο σκοτάδι, εάν οι εργαζόμενοι στο αέριο, είχαν αφήσει την εργασία τους, όπως είχαν υποτονόσει, αν και είχαν βγει νικητές σε μια απεργία που έλαβε χώρα τον προηγούμενο μήνα. Το λουβίνο θα είχε μείνει χωρίς καύσιμο μέσο μετφορράς, αν ο Burns δεν διέτάζε τους οδηγούς των τραιν να παραμείνουν στις θέσεις τους.

Η απεργία διαχώηκε σαν χείμαρρος. Εκατοντάδες εργοστάσια κάθε είδους, μεγάλα μεγάλα, άλλα μικρότερα, δεν προμηθεύοτταν το αλεύρι, το λεμόνι, την καολίνη, τους ελαιούχους σπόρους, και άλλα, που τους παραδίδοτταν καθημερινά, με αποτέλεσμα να έχουν σβήσει τις μηχανές τους, μίχνοντας στους δρόμους κάθε μέρα νέα μήτρα απεργών.

Όταν η γενική απεργία, το πάγωμα της ζωής αυτού του παγκόσμιου κέντρου εμπορίου, που προκάλεσε η απεργία τριών ή τεσσάρων νεοπαλγικών κλάδων εργασίας.

Και είναι και αυτά τα άρθρα στις εφημερίδες που μυρίζουν τρόμο. Ποτέ η μπουρζουαζία δεν ένιωσε στο πετσί της πόσο υποταγμένη είναι στην εργατιά. Ποτέ οι εργάτες δεν ένιωσαν πόσο είναι ηγέτες της κοινωνίας. Το γράψαμε, το είπαμε. Αλλά η πράξη αυτή καθαυτή έχει μεγαλύτερη επιρροή από το μελάνι! Η πράξη απέδειξε τη δύναμη των εργατών.

Ναι αυτοί είναι τα αφεντικά. Και όταν θα έρθει η μέρα, όταν αυτοί οι αναρχικοί που έχουν εξαντληθεί σε κενές συζητήσεις, θα ακολουθήσουν το παράδειγμα του Tillet, -όμως με πιο στέρεες και πιο επαναστατικές ιδέες — , όταν θα έρθει η μέρα που θα εργαστούν μέσα από τους κόλπους των εργατών για να προετοιμάσουν το πάγωμα της εργασίας σε κλάδους που προμηθεύουν τους άλλους, τότε θα έχουν συμβάλλει περισσότερο στην προετοιμασία της κοινωνικής, οικονομικής Επανάστασης, σε σχέση με όλους τους συγγραφείς, τους δημοσιογράφους και τους εκπροσώπους του σοσιαλιστικού κόμματος.

Μιλάμε συχνά για τη γενική απεργία. Τώρα βλέπουμε ότι για να την πετύχουμε, δεν αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση όλοι οι εργάτες να σταματήσουν την εργασία τους την ίδια ημέρα. Είναι απαραίτητο να μπλοκάρουμε τα προμηθευτικά δίκτυα της μπουρζουαζίας και των εργοστασίων της

Peter Kropotkin

La Revolte, 7th September 1889